53e jaar — Nr 117. Zaterdag, 29 September 1906.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TONGEREN, DEN 29 September 1906.

VAN ALLES WAT.

Geen enkele groothartige Christen twijfelt aan de eindelijke zege van 't Goede op 't Kwade, van de Kerk op de Loge, van God op Satan. Wat steunt deze vaste hoop ? Gods woord en de geschiedenis. Hoevele kerkvervolgers voorzegden den val van Rome, de onvermijdelijke vernieling van den godsdienst ? Maar « Hij die in den Hemel woont, lachte met die dwergen ! »

Julianus, de Apostaat, had gezworen de katholieke religie te verdelgen, na zijne zegepraal op de Perzen. Maar nauwelijks gekomen op 't slagveld, wordt hij getroffen door eenen schicht in het hart. Woedend neemt hij 't bloed zijner wonde, werpt het tegen den Hemel, roepende : « Gij hebt verwonnen Galileër ! »

In de XVIe eeuw riep Luther : « Het Pausdom is verouderd, versleten en de Paus is Antechrist ; Pausdom, Paus en Kerk moeten verdwijnen ! » — « Ik was eene pest voor u, o Paus, in mijn leven ; ik zal uw ondergang zijn, na mijne dood. »

Luther is meer dan 300 jaar dood, en zijn Protestantismus verbrokkelt meer en meer, terwijl de Katholieke Kerk versterkt en zich uitbreidt.

Voltaire schreef aan eenen vriend : « Het verveelt mij te hooren dat twaalf domme visschers de Kerk hebben gesticht ; ik zal toonen dat één man bij machte is om haar te vernietigen ; binnen 20 jaar zal het met de Nazareër gedaan zijn ! » — En 20 jaar nadien, dag op dag, had de patriark van Ferney eene bloedspuwing en weinige dagen nadien was hij een lijk.

Elisabeth, koningin van Engeland, wreede moordenares van Maria Stuart, zegde : « God late mij nog 40 jaar heerschen en Hij mag zijnen Hemel voor zich houden ! » Zij leefde nog 40 jaar, de ellendige, en of zij thans in de eeuwigheid, dezelfde blasphemi herhaalt, valt te betwijfelen.

Een Belgische minister riep in de Loge uit : « De Kerk is slechts een lijk ; 't moet in den put ! » En de ongelukkige is dood, begraven, vergeten, en sedert bijna 25 jaar wordt België bestuurd door de overwinnaars van den « grafmaker » en de katholieke partij maakt hare citadel dagelijks steviger.

Dit is historie ! Zal God uitzondering maken voor de fransche kerkvervolgers en de belgische godsdiensthaters ?

* * *

De *Moniteur* heeft de uitslagen meegedeeld der wedstrijden van 't middelbaar onderwijs.

Acht officieel gesteunde katholieke collegiën en 28 officieele onzijdige gestichten hebben er aan meegedaan.

Voor wat de Grieksch-Latijnsche klassen betreft, behalen de acht katholieke collegiën 186 onderscheidingen, of 23,2 per school, tegen 302 aan de officieele gestichten of slechts 10,7 per school.

Vijf katholieke gestichten bekomen 148 onderscheidingen tegen 142 aan negentien officieele gestichten !

Het katholiek collegie van Kortrijk behaalt 41 onderscheidingen, dat van Poperinghe 34, St-Truiden 29, Thielt 22, Herenthals 22.

't Atheneum van Luik heeft 30 onderscheidingen, dat van Elsene 21, Antwerpen 18, Gent 17, Brugge 14, Brussel 11, Bergen 10, Namen 9.

Geen enkel officieel gesticht behaalt zulken schoonen uitslag als het katholiek kollegie van St-Truiden, dat een eereprijs, een eersten prijs, zes accessiets en acht eervolle meldingen heeft.

Zes onzijdige gemeentekollegiën bekomen slechts 37 onderscheidingen tegen 148 aan vijf katholieke kollegiën.

—

Die uitslagen verkondigen luide den lof van het vrij onderwijs, dat, op alle graden, verre de officieele kweekerijen overtreft.

* * *

Een socialistische predikant, wordt, om zijne verdienstelijkheid, kassier benoemd in eene socialistische Samenwerking, en is nu met heel de kasse er van door getrokken : vele vele honderden franks. — Ehwel, dwaze werkmenschen, die u bij dat goedje laat inlijven, hebt ge geene goesting om u alle weken een beetje meer van uwen loon af te geven, om dat gat in de roode kasse te stoppen ? Zoo er ooit ievers met uw geld den zot gehouden wordt, 't is wel bij die roode schuimers.

* * *

WIE ER VERDWEEN. — Uit la Charente wordt aan de « Croix » van Parijs geschreven :

« Een zekere Mijnheer Imbert, bestuurder van het blad l'Avenir, kondigde onlangs met plechtige bewoordingen den naderende ondergang der Kerk aan...

» De ongelukkige bestuurder van die gazet, is echter nog voor de Kerk verdwenen. Bij een uitstapje in Auvergne, is hij in eenen krater van een uitgedoofden vuurberg gevallen en... verdwenen. »

Aan dat verdwijnen van de Kerk meêdoen, of die verdwijning aankondigen, dat kan aardig uitvallen !

* * *

WAAR IS HET BEST ? — In België betaalt men voor de belastingen 50 fr. PER HOOFD ; — in de Vereenigde Staten 100 ; — in Rusland 106 ; — in Portugal 355 ; — in Oostenrijk 380 ; — in Italië 402 ; — in Spanje 410 ; in Engeland 530 en in *Frankrijk 858 fr.* per hoofd ! ! !

't Is klaar gelijk pompwater : daar is geen land onder de zon waar er zooveel welstand en voorspoed is als in België. — Aan wie hebben wij dat te danken ?

Aan ons **Katholiek Ministerie**; aan de wijze, verstandige onversaagde **Katholieken** die sedert meer dan 22 jaar België zoo meesterlijk besturen.

* * *

Dat reizen meer en meer in den smaak valt van het publiek, blijkt uit de statistiek der spoorwegontvangsten gedurende de maanden Juli en Augustus.

Gedurende die twee maanden werden er afgeleverd :

24.326 abonnementen van 15 dagen, 't zij eene ontvangst van 717.684.75 fr. en 70.198 abonnementen van 5 dagen, voor eene som van 955,702.50 fr.

Hoe men de Mirakelen uitlegt.

In een vorig artikel bewezen wij dat de genezingen die te Lourdes gebeuren echt zijn en men dus de feiten niet kan loochenen. Om nu alle bovennatuurlijke tusschenkomst van kant te zetten, schrijven de zoogezegde wijsgeeren die wonderbare gevallen toe aan zeker geheime en onbekende macht. « Wij kennen al de krachten der natuur niet, zeggen ze, 't moet dus een verborgen macht zijn die de wonderen uitwerkt welke men ten onrechte aan Gods werking toekent. »

Twee opmerkingen doen wij desaangaande : vooreerst, de onbekende wetten, welke men bij geval inroept, kunnen geenszins de gekende en wel bevestigde wetten veranderen. Indien dus volgens eene natuurlijke wet, van het begin der wereld bestatigd, de gevolgen eener ziekte niet oogenblikkelijk hersteld worden, dan mag men ook voor zeker houden dat die veronderstelde geheime wetten, die men nog moet ontdekken, dat feit niet zullen tegenspreken.

Daarbij laat ons wel opmerken, indien zulke wet bestond, dan zou zij niet alleen en uitsluitelijk voor de bedevaarders van Lourdes gelden.

Voor deze immers evenals voor alle anderen bleve zij volkomen onbekend. Hoe zouden zij meer dan andere menschen, de voorwaarden harer werking kennen ? Want er is hier geen spraak van een enkel toeval ; daar de proef herhaaldelijk en schier gedurig genomen wordt, zou men zeggen dat een middel moet bestaan om die wet toe te passen, en de zieken van Lourdes, alleen ervan het geheim zouden bewaren. Zelfs waren zij nopens dat geheim onderricht, dan moeten we bekennen dat degenen die hen beschuldigen van daartoe hunne toevlucht te nemen, meer dan openhertig moeten zijn om ze ook niet te ontdekken en getuigen van zoo menigvuldige feiten, niet in staat te zijn om die kunst op te vatten. Moet gij dus niet bekennen dat geen enkele natuurlijke oorzaak, bekende of onbekende, de wonderbare uitwerkselen kan te weeg brengen welke te Lourdes geschieden ?

Besluiten wij dus met de merkwaardige woorden van dokter Vergez, leeraar in geneeskunde te Montpellier, die de gebeurtenissen van Lourdes van zoo dicht bij volgde en naspoorde :

Na vijf-en-twintig jaren van doorgrondige studiën, scheef hij in eenen brief, die als zijn testament mag aanzien worden ; Men vraagt mij wat ik te Loudes gezien heb ? 'k zal in twee woorden zeggen.

Door het onderzoek der wezenlijke feiten, die alle de macht der wetenschap en der kunst te boven gaan, ben ik gekomen tot het werk van God, tot het mirakel.

Het geval bestaat, zegde een geneesheer ter gelegenheid der wonderbare genezing van een zijner zieken, en 't moet aan de tusschenkomst eener geheime en bovennatuurlijke macht toegeschreven worden. Diezelfde gevallen komen gedurig voor, ze zijn zichtbaar voor elkeen en alle dagen.

Ik wil de waarheid niet loochenen.
Ik zie, en geloof.

De Eigendom.

Alle volkeren hebben ten allen tijde onderscheid gemaakt tusschen *het mijne* en het *uwe* ; iedereen eischt dat men zijn eigendom eerbiedige, en verplicht zich diensvolgens om andermans goed ook te eerbiedigen.

De bijbelsche geschiedenis der eerste tijden getuigt het bestaan van het recht van te bezitten, en dat recht werd door de Joodsche wet bekrachtigd en bevestigd. De voorstaanders van het gezamenlijk bezit beweren dat de maatschappelijke toestand, als een natuurlijk gevolg van den katholieken godsdienst moet aangenomen worden, maar ten onrechte.

De goddelijke wetgever der kristenen heeft nergens of nooit den politieken toestand der volkeren veranderd, om hun — den gezamentlijken eigendom op te leggen... Hij wettigt integendeel door zijn goddelijk gezag den eerbied voor den eigendom. « Geef aan Cesar wat Cesar toekomt » zegt hij tot de Farizeeërs. Dan weer spreekt Hij over den eigendom van den werkman met wien de vader des huisgezins overeenkomt nopens het loon van den dag en 's avonds zegt die meester tot den dienstknecht : Mijn vriend, neem wat u toekomt. Hoort den Heer Jesus Christus die den diefstal op denzelfden voet schikt als den menschen moord...

Een jongeling komt tot den Zaligmaker en zegt Hem : Goede meester, wat moet ik doen om het eeuwig leven te bekomen ? — « Onderhoud de geboden » was het antwoord — Welke » geboden ? Dezen : Gij zult niet dooden..., gij zult niet stelen » En de H. Paulus verzekert nog dat de gierigaars nooit het rijk der hemelen zullen binnen treden. Ziehier eindelijk hoe de H. Joannes de onbeetvaardigheid beschrijft van sommige menschen op de laatste tijden. « Zij deden geene boetvaardigheid noch over hunne moorden, noch over hunne onkuischheden, noch over hunne diefstallen. »

Men hoeft zich dus van den Katholieken godsdienst niet als voorwendsel te bedienen, noch zijne lielde te ontaarden, om de maatschappelijken toestand af te breken, en de akkerwet in te voeren. De kristene leer gebiedt aan den rijke aalmoezen te doen en te leenen aan wie zich in noodwendigheid bevindt : ze bedreigt hem met de goddelijke gramschap, en deszelfs straffen, indien hij die heilige plichten verzuimt : maar deszelfdertijd verbiedt Zij aan den arme de hand te leggen op hetgeen een ander toehoort ; want hij ook zou zich aan eene onrechtvaardigheid schuldig maken, die hem op zijne beurt uit het rijk der hemelen zou sluiten.

Stads- & Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 18 OCTOBER.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 261 koeien en kalveren, 118 vette varkens en 1527 magere varkens, schapen 1.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. HUYDTS alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De comptante betaling wordt vereischt.

De *Postrijder* van heden bestaat uit **drie bladen**.

Aanstaande dinsdag, donderdag en vrijdag, zal het Allerheiligste Sakrament ter aanbidding uitgesteld worden in de kerk der Clarissen, van af 7 ure 's morgens tot namiddag 5. Het lof zal alle dagen gedurende de maand october plaats hebben om half 5.

Donderdag aanstaande, feestdag van den H. Vader Franciscus. — volle aflaat te verdienen in de kerk der Clarissen, voor alle geloovigen, die, gebiecht er gecommuniceerd hebbende, er zullen bidden ter gewone intentiën van onze Moeder de H. Kerk.

Om 7 ure, uitstelling van het Allerh. Sakrament, gevolgd door de plechtige Hoogmis ; namiddag om half 5 het lof.

GENOOTSCHAP VAN DEN **H. Vincentius-à Paulo**.—Aanbidding van den eersten vrijdag der maand, den 5 Oct. aanstaande in Onze Lieve-Vrouw Kerk, van 2 tot 6 ure.

Om half zes Lof. Fransch sermoon.

ASSOCIATIE VAN HET H. SACRAMENT EN VAN HET WERK DER ARME KERKEN. — Vrijdag 5 Oct., om 5 1/2 ure, Lof en fransch sermoon in O.L.Vr. kerk. Aanbidding van 2 tot 6 u.

Overpelt. — De inwoners van Overpelt en bijzonderlijk deze van Lindel-Hoeven, hebben woensdag en donderdag eenen heuglijken dag beleefd.

Om 2 ure namiddag is op het Marktplein te Overpelt een huisterrijke stoet gevormd, ten einde Z. H. Mgr Rutten, Bisschop van Luik, al te halen in het klooster, alwaar Z. H. maandag was afgestapt om dinsdag over te gaan tot de wijding der nieuwe kerk van Lindel-Hoeven.

Gansch de doortocht was prachtig versierd met wimpels, vlaggen, bloemen, praalbogen, gelegenheidsopschriften, enz.

Monseigneur, die plaats had genomen in het rijtuig van den heer Slegten, van Neerpelt, was vergezeld van de ZZ. EE. HH. Lucas, kanunnik, Dolfs, deken van Hamont, en Habets, pastoor van Lindel-Hoeven.

Op den doortocht heeft Mgr verscheidene malen zijn gespan doen stilhouden ten einde de versiering te bewonderen. De stoet afgeloopen zijnde, heeft Mgr plaats genomen op een verhoog vanwaar hij de inwoners, burgelijke en geestelijke overheden, hartelijk bedankte voor de schitterende ontvangst aan den gezant van onzen Verlosser voorbehouden.

Monseigneur, in zijne schoone aanspraak, zinspeelde er op dat er soms met minachting over de Kempen gesproken wordt, maar nu, zegde Mgr, nu ik de gelegenheid heb gehad het vurig geloof, de godsdienstigheid en den kunstzin van dit Kempische volk te bewonderen, moet ik bekennen dat de Kempen op geenerlei manier ten achter staan met de andere streken van mijn bisdom die door den Schepper met meer natuurlijke gunsten begiftigd werden.

De aanspraak van Monseigneur werd begroet door eene gelegenheidscantate, uitgevoerd door eene schaar schoolkinderen van Lindel-Hoeven, waarna de « Brabançonne », uitgevoerd werd door de fanfare van Overpelt.

Vervolgens heeft Mgr zich onderhouden met de bestuurleden van verschillende maatschappijen, onder andere, met die eener zeer oude schuttersmaatschappij, terwijl een troep kinderen van 8 tot 10 jaar, krijgsoefeningen verrichten en de strijders van den Boerenkrijg verbeeldden.

Des avonds waren al de huizen van Lindel-Hoeven prachtig verlicht, en de nieuwe kerk en pastorij waren verlicht bij middel van acytileen-toestellen, aangebracht door den heer Van Lindt.

Tot 9 ure 's avonds heeft de fanfare hare tonen laten hooren, begeleid door gezang en gejubel.

Woensdag heeft de plechtige kerkwijding plaats gehad.

BREE. — DIEFSTALLEN. — Maandag bemerkte J. Coninx, even als P. Joris, dat hunne konijnen gestolen waren. Op andere plaatsen waren hofgroentens, koolen, porei, ajuinen ontvreemd ; nog elders appelen, enz. Onze wakkere gendarmen deden een onderzoek en werd door hen een groot gedeelte van alles gevonden. De konijnen waren voor de helft geslacht, de andere vonden zij levend en die werden aan de eigenaars teruggegeven. Twee inwoners van Brée zijn als de vermoedelijke daders aangehouden en woensdag morgend naar de gevangenis van Tongeren gebracht. Een derde die gevluucht schijnt te zijn wordt opgezocht.

Diepenbeek. — ONGELUK. — Een schrikkelijk ongeluk is te Keyzel-Diepenbeek voorgevallen op de pachthoeve van H. Twee kinderen, een van 9 en het andere van 4 1/2 jaren, waren allen op eene bovenkamer aan 't spelen.

Op zeker oogenblik zal 't oudste op eenen steel gekropen zijn om eenen revolver welke op eene kas lad, te grijpen. Niet wetende dat het wapen geladen was en het gevaar niet inziende, begonnen zij er mede te spelen. Opeens ging een schot af. Het kind van 4 1/2 jaar werd aan het neusbeen door den kogel getroffen, die langs den anderen kant uitkwam en langs de schouder afschampte. Op den knal kwamen de ouders toegesneld. Het kind zal wellicht gedeeltelijk lam blijven.

Maeseyck. — GRAFTOMBE.— Wij hebben het genoegen gehad de graftombe te kunnen bezichtigen welke Onze Doorluchtige Bisschop Mgr Rutten voor zich zelven en voor zijnen hoogsteerwaarden broeder, den heer Kanunik Rutten, in zijne gehoorteplaats Geystingen heeft doen bouwen. Het monument is opgericht in het midden van het kerkhof en heeft den vorm van eene kapel met achthoekig koor. Zeer keurig maar tevens eenvoudig afgewerkt. Van binnen bevindt zich de familiegrafkelder, gedekt met twee overgroote dekstenen waarop de beeltenissen van den bisschop en van diens broeder zijn uitgekapt. De beelden zijn gehuld in kerkelijke en pontificale gewaden.

Rondom de grafsteen zijn de namen, geboortedatums en waardigheden In gotische letters afgebeiteld ; slechts de plaatsen, het overlijden meldende, zijn nog ongevuld, (hetgeen wij voor beide kerkvoogden zoolang mogelijk nog in het glad wenschen te zien.)

Tongeren. — St-Sebastiaen. — Concordia.

Wij deelen hiernavolgens den uitslag mede van den wedstrijd op het Antwerpsch blazoen, gesloten op zondag 9 september.

HOOG GETAL		LAAG GETAL	
1e Vreyen Jos.	100 punten	1e Grosemans	16 p.
2e Logtmans Jos.	91 p.	2e Vreyen J.	27 p.
3e Rosmeulen Léon	90 p.	3e Nicolaers G.	28 p.
4e Buntinx G.	90 p.	4e Buntinx G.	35 p.
5e Hella J.	90 p.	5e Houbrechts	36 p.

De zero-prijs werd behaald door L. Rosmeulen en den Ronzenprijs door P. Noelmans.

Ondanks het ongunstig weder werd de wedstrijd druk bezocht door de voorname liefhebbers der stad en met den besten uitslag bekroond.

Officieele akten.

Een koninklijk besluit verleent, aan de hiernavermelde gemeenten der provincie Limburg, de navolgende toelagen voor uitvoering van werken aan de buurtwegen :

Rothem 850 fr. — Berderen 2,000 — Rosmeer 4,000 — Widoye 7,000.

Sterfgevallen.

Gisteren heeft in de parochiale kerk van Sluize-op-Joker, te midden van eenen overgrooten toeloop van bedroefde bloedverwanten, vrienden en kennissen, de plechtige lijkdienst plaats gehad van Dame MARIE-ADLY LENAERS, wede van den Heer JEAN DEFRESNE, geboren te Wihogne en overleden te Sluize-op-Joker, den 25 September 1906, in het 78ste jaar van haren ouderdom, bedieud met de laatste Heilige Sacramenten.

De waardige afgestorvene, wier overlijden eene zeer achtbare familie in diepen rouw dompelt, was eene voorbeeldige christene, eene uitmuntende moeder, eene middelaarsche bescherm ster der behoeftigen.

De goedheid en de oprechtheid van haar hart, verwierven haar de eerbiedvolle achting van al degenen die haar kenden.

Wij koesteren de hoop dat de diepbetreurde afgestorvene reeds, in eene betere wereld, de eeuwig durende belooning harer schoone deugden en talrijke goed werken ontvangen heeft en dat zij, in het hemelsche Jerusalem, de glorie zonder einde geniet, welke de Almachtige voorbehoudt aan degenen die Hem, op deze aarde, trouw gediend hebben.

In de pijnlijke omstandigheden welke zij doorleeft, bieden wij, aan de achtbare familie, de uitdrukking onzer gevoelens van christene en innige deelneming in den wreeden slag welken zij komt te ondergaan.

NIEUWS
uit de Stad en de Provincie Luik.

LUIK. — LEVEND VERBRAND. — In de Westerwijk, Degré des Tisserands, 29, is verleden dingdag morgend, te half 12, een schrikkelijk ongeluk gebeurd. Een 9jarig meisje, met name L. Coenraed lag nog te bed, terwijl hare ouders afwezig waren. In 't bereik des kinds lag een doosje solferstekjes. Het meisje begon er mee te spelen en weldra stond het bed in brand. Alvorens de geburen op de kreten van het kind toegesneld waren, was het kleine slachtoffer met vreeslijke brandwonden overdekt. Men heeft het naar het gasthuis « des Anglais » overgebracht.

Het meisje is woensdag aan hare wonden bezweken.

WERKONGEVAL. — De gensamde A. Schmidt, werkman in de staalfabriek te Ougrée, werd woensdag in den rug getroffen door gesmolten metaalspatten. Zijne brandwonden zijn vrij erg en vooral zeer pijnlijk.

ZEER WEL ! — Woensdag rond 1 uur 's morgens, zongen de echtgenooten B. en zekere Theresia B. op de Battekaai, allerwaelgelijkste refreinen. De policie kwam toegeloopen en maakte een dubbel proces-verbaal op ten laste der drie weinig belangwekkende personages.

AUTOMOBIELONGEVALLEN. — Verleden maandag reed de automobiel van M. Joris L. op den boulevard d'Avroy tegen een stootkarretje, dat in de tegenovergestelde richting aankwam.

Door den schok stiet eene der berriën den man tegen de horst. Men moest den gekwetste, een zestigjarigen ouderling, naar een naburig huis overbrengen. Men bestatigde dat verscheidene ribben gebroken waren.

— Dinsdag avond werd een herbergier, M. Ch., woonachtig in de Angleurstraat, door een automobiel omvergeworpen. De man bekwam eene erge wonde aan het hoofd.

SERAING. — DOODELIJK ONGEVAL. — Verleden dinsdag avond, rond 6 ure, klom een inwoner van Yvoz-Ramet, met name Laloux, oud-80 jaar, die zich in bedronken toestand bevond, op eenen wagen, niettegenstaande de vermaningen van den voerman, die het hem wilde beletten. Eenige oogenblikken later rolde hij van den wagen ; een der raderen ging hem over het hoofd en de ongelukkige bleef op den slag dood. Men heeft het lijk naar de ouderlijke woning overgebracht.

FEXHE LE-HAUTE-CLOCHER. — BOTSING. — De automobiel van graaf de Looz de Corswarem is op het laatste rijtuig van eenen tram gebotst, juist buiten het dorp.

Ten gevolge van den schok vloog graaf de Looz uit het rijtuig, dwars door de ruit, welke van voor op den auto staat als tochtafsnijder, en botste met geweld op de straatsteenen ; hij bekwam talrijke verwondingen.

Gravin de Looz is met geweld tegen de wanden van den auto gebotst. De geleider had geene verwondingen bekomen.

De automobiel is geheel vernield.

VAL-BENOIT. — DOODELIJK ONGELUK. — Donderdag avond, te 7 ure, ging

---

Ter wille eener vrouw

10de VERVOLG.

— Hoe kan ik daartegen iets inbrengen, zegde ik, ik kan mij voorstellen hoe gij u gevoelen zoudt, als ge hier bleeft ; waarom zou ik u dus afraden mee te gaan ; uw gezelschap zal mij zeer aangenaam zijn. Maar zal het wel verstandig van u zijn, mee te gaan ? Bedenk wel dat wij alle kans hebben op groote vermoeienissen.

— Die vrees ik niet, riep zij, om berichten aangaande mijn broeder te erlangen zou ik de wereld durven doorkruisen. Mag eenige opoffering mij daarvoor te groot zijn ?

— Maar zal jufvrouw Priscilla met u mee willen ? vroeg ik, zij is, eerlijk gezegd, zoo jong niet meer en al dat reizen en trekken is haar misschien minder aangenaam

— Als ik gaan wil, kunt ge er zeker van zijn dat zij geen bedenkingen zal opperen ; ik ken haar genoeg om daar zeker van te zijn. Bovendien is zij bijna evenzeer aan mijn broeder gehecht als ik zelve, en zij zou alle gevaren durven trotseeren om iets omtrent hem te hooren. Het is dus afgesproken dat wij samen zullen gaan ?

— Als gij het wenscht, is het afgesproken, antwoordde ik, wij zullen samen gaan.

Na dit besluit zaten wij beiden wel een minuut lang in gedachten over de belangrijke onderneming, waartoe wij besloten hadden. Ik weet niet of wij zoo moedig zouden geweest zijn, als wij toen geweten hadden hoeveel moeilijkheden, teleurstellingen en gevaren ons te wachten stonden, doch, gelukkig of ongelukkig — wij kunnen het thans noemen zooals wij willen — was de toekomst voor ons verborgen.

Eerlijk gezegd, wil ik wel erkennen dat ik, toen eenmaal ons besluit genomen was, niet zoo zeer dacht om den verdwenen Godfrey Blake, noch aan de moeilijkheden en gevaren, die op dezen onzekeren tocht ons te wachten stonden, maanden te zullen mogen doorbrengen in het gezelschap van dit schoone meisje, ter wille van wie ik alles ging ondernemen.

— En nu dit dus beslist is, riep zij, kunnen wij bespreken wanneer onze reis zal kunnen beginnen.

— Hoe eerder hoe liever, dat hangt van u af, antwoordde ik, binnen hoeveel tijd kunt gij gereed zijn ?

— Zoo spoedig gij wilt, luidde haar antwoord, ik zal dadelijk een telegram aan M. Vargenal zenden om hem te vragen tot mij te komen, opdat wij de noodige maatregelen zullen kunnen nemen voor het beheer van deze plaats, gedurende mijne afwezigheid, en is dat gebeurd, dan hebben wij slechts onze koffers te pakken, overtocht te bespreken en te vertrekken.

— Wat M. Vargenal betreft, zegde ik, kan ik u wel helpen ; dezen middag kom ik weer in de stad, rond drie ure, dan zal ik wel bij hem binnen gaan en hem uw plan meedeelen. Als ge het verlangt, kan ik een briefken van u meenemen en hij zal dan uwe belangen onmiddellijk kunnen behartigen.

— Dat is misschien het beste, zegde zij met een blos van blijdschap op het gelaat, ge zijt wel vriendelijk, die moeite te willen nemen.

Een uur later stond ik op het statieplein van Burwell Junction den snelt ein naar de stad af te wachten. De nasporingen naar Godfrey Blake waren een nieuw tijdstip ingetreden.

V.

Aan Euston Station aangekomen nam ik een rijtuig en gelastte den koetsier, mij te brengen naar het kantoor van M. Vargenal in Bloomsbery Square. Ik had eenige vragen te doen en zoover ik kon nagaan was hij de eenige, die ze op voldoende wijze zou kunnen beantwoorden. Aan zijn kantoor gekomen, betaalde ik den koetsier en trad binnen.

Het was een eigenaardig oud gebouw, in menig opzicht gelijk aan den eigenaar. Eenmaal was het een schoon gebouw geweest, doch de grootheid er van was reeds lang vergaan, en thans stond het daar als eene vergeten oudheid van een grootsch verleden. Wat eens de eetzaal was geweest, was nu het kantoor van den klerk ; de bibliotheek was nu wachtkamer der kliënten, terwijl de groote ontvangstzaal boven thans het kabinet van den patroon was. Den ouden eersteklerk, een man, die meer dan veertig jaren in Vargenal's dienst was geweest, en dien ik beneden in het portaal aantrof, vroeg ik of zijn meester op het bureel was en of ik hem zou kunnen spreken.

— Ik geloof stellig, dat hij er is, mijnheer Brudenell, antwoordde de man, doch als ge even in de wachtkamer wilt gaan, zal ik eens gaan zien.

Ik ging dus die kamer binnen ; na een oogenblik kwam de klerk reeds terug met het verzoek of ik maar naar boven wilde komen.

Daar opende de man eene deur en riep op vertrouwelijken toon :

— Hier is mijnheer Brudenell, om u te spreken, mijnheer, en toen ik binnen was gegaan, sloot hij de deur weer zorgvuldig achter mij. Het vertrek, waarin ik mij thans bevond, was zeer groot, ongeveer 50 voet lang en 30 breed en moest destijds, toen het gebruikt werd voor het doel, waar het oorspronkelijk voor bestemd was, prachtig geweest zijn. Eerlijk gezegd was het dit thans niet meer. De vloer was gedekt met een oud tapijt en in het midden der kamer stond Humphrey Vargenal's oud schrijfbureel ; twee degelijke boekenkassen, geheel en al gevuld met de werken van beroemde rechtsgeleerden, stonden langs twee zijden van het vertrek, terwijl zwarte akten-doozen de ruimte vulden aan weerskanten van de schoone oudervetsche marmeren schouw, die thans het schoonste versiersel van het vertrek vormde.

De avond was reeds lang gevallen en de kamer werd thans slechts verlicht door vier waskaarsen in massief zilveren houders, waarvan er twee op de schouw en twee op het bureel stonden. Behalve dat hij tot in de kleinste kleinigheden ernstig was bij zijne zaken, een goed beoordeelaar was van sherry, de gewoonte had van te snuiven, was de verlichting een van 's mans zwakheden.

Gas, gasgloeilicht en electrisch licht mochten hem van alle kanten omringen, hij zelf wilde er niet van weten. Zijn vader en grootvader hadden kaarsen gebrand in deze zelfde houders ; de eerste beginselen van het recht waren hem ingepompt bij ditzelfde licht en om al deze redenen wilde hij dit gebruiken tot zijn laatsten snik.

— Toen ik binnentrad stond hij op en stak mij de hand toe.

— Goeden dag, Brudenell, zegde hij, ik ben werkelijk blij u te zien. Ik ging dezen middag bij u binnen, doch vernam, dat ge uit de stad waart. Ik ben u zeer erkentelijk, dat ge dadelijk na mijne boodschap te hebben ontvangen, mij komt vinden.

— Gij brengt mij onverdienden lof, zegde ik ; aangezien ik nog niet op mijne kamers ben geweest, heb ik uwe boodschap nog niet ontvangen. Ik ben naar Burwell Court geweest en een kwartier geleden in de stad gekomen. Waarom verlangt ge zoo dringend mij te spreken ? Er is toch niets ernstigs ?

— Ernstig niet, antwoordde hij, doch ik wilde u spreken over eene zaak, die met de familie Blake verband houdt. Gisteren avond ontving ik het bezoek van een man, die zegde, dat gij hem hadt aangeraden tot mij te gaan. Hij beweerde dat hij de vennoot van mijn jongen cliënt was geweest in die Argentijnsche speculatie, waarvan wij destijds zooveel gehoord hebben. Hij vertelde mij, dat hij over eenige dagen bij u was geweest, doch ge hadt hem niet anders kunnen raden dan mij te gaan opzoeken. Zooeer ik kon nagaan, stelt hij er hoogen prijs op, Godfrey Blake te vinden, en nu ben ik bij u geweest om te hooren of ge mij meer van dien heer kunt vertellen.

— Van dien man ?

— Ja, van dien man ; hier is zijn kaartje, voegde hij er bij, onder eenige papieren zoekende, « Mulhausen. »

— Die man is een onbeschaamde kerel, als hij gezegd heeft dat ik hem tot u gezonden heb, zegde ik verontwaardigd ; ik heb dat volstrekt niet gedaan. Ik weet hoegenaamd niets anders van hem, dan dat hij bij mij geweest is en mij ongeveer hetzelfde verhaal heeft gedaan, dat hij hoogst waarschijnlijk ook aan u heeft opgedischt. Wilt ge echter weten wat *ik* van hem denk, zoo ben ik bereid de bescheidenheid, die ons beroep anders behoort te kenmerken, ditmaal op zijde te zetten, en te zeggen dat ik hem niet verder zou vertrouwen, dan zijn neus lang is. Er zit iets geheimzinnigs achter zijn optreden, iets dat, ik ben er zeker van, de belangen van Godfrey Blake raakt.

— Ge doet mij verbaasd staan, zegde de notaris, terwijl hij weer in zijn stoel plaats nam en mij door zijn bril ernstig aanstaarde, hoe komt ge tot deze meening ?

Aldus aangemoedigd, vertelde ik hem alles wat er gebeurd was. Rechtop in zijn stoel gezeten hoorde hij mijn verhaal aan, zonder dat een spier van zijn gelaat vertrok. Een zijner ellebogen rustte op den arm van zijn stoel, de handen had hij samengevouwen en de vingers bewegen zich zenuwachtig ; met zijne grijze oogen zag hij mij steeds strak aan en de geheele uitdrukking op zijn gelaat bewees dat hij elk woord dat ik sprak, wikte en woog. Toen ik uitgesproken had, zag hij mij eenige oogenblikken zwijgend aan.

— Ontegenzeggelijk zit daar iets achter, sprak hij eindelijk voor zich heen, als richtte hij het woord tot de kaars voor hem in plaats van tot mij, ik ben het met u eens als ge meent dat mijn ongelukkige cliënt iets overkomen is ; het is dien Mulhausen zijn eigen schuld, wanneer wij er hem van verdenken dat hij daar meer van weet dan hij zegt. Heb ik het goed begrepen, dat kapitein Morgrave, toen ge op Burwell Court verbleeft, vroeg is opgestaan om dien man te kunnen ontmoeten ?

— Hij is om acht ure opgestaan, antwoordde ik, ik weet dat zeker, omdat ik toevallig eene kamer naast de zijne had.

— En toen ge in de dorpsherberg kwaamt, was hij met dien man in eene afzonderlijke kamer in gesprek ?

— Juist. Toen ik in de koffiekamer van de *Burwell Arms* kwam, zat hij daar aan eene tafel met dien man in ernstig gesprek.

— Het moet wel eene zeer belangrijke zaak zijn geweest, die eene zoo vroege samenkomst rechtvaardigde, zegde M. Vargenal beslist, want ik weet te goed dat Richard Morgrave een der luiste kerels is die bestaan.

— Ik vind het belangrijk dit te vernemen, sprak ik, ik wensch zooveel mogelijk omtrent dat heerschap te weten te komen. Daar gij hem lang gekend hebt, zult ge wel een en ander van hem weten.

De oude heer trok zijne dunne lippen even op.

— Ja, antwoordde hij langzaam, ik geloof dat ik, naast twee mannen, wier namen ik maar niet noemen zal, degene ben die meer van hem weet dan iemand anders.

— Deel mij dan een en ander mede, zegde ik, ik heb u alles van Mulhausen verteld, vertel gij mij nu een en ander omtrent Morgrave.

— In de eerste plaats is hij de eenige zoon van William Morgrave, van Belaington in Northumberland, vroeger sheriff van dat graafschap, en diens vrouw Martha. Deze was, zooals ge misschien weet, de eenige zuster van Constantine Blake van Burwell. Een jaar vóór Richard meerderjarig werd, stierf zijn vader en erfde hij een schoon landgoed in het Noorden en een ander in de Millands, met ongeveer dertig duizend pond, goed belegd. Vier jaar later stierf zijne moeder en kreeg hij er nog twintig duizend pond bij. Maar drie jaar later was er van dat gansche kapitaal niets meer over en als wilde hij zich geheel en al ruineeren, zorgde hij er voor dat, hetgeen hij nog over hield aan vaste goederen, geheel net hypotheek bezwaard werd. In dien ernstigen stand van zaken stierf ter juiste tijd eene oude tante in Somersetshire en liet hem een legaat van vijf duizend pond, die den weg gingen van de vorige, doch in de helft van den tijd. Toen was hij gedwongen het leger uit te gaan, met een niet zeer schoon register, en sedert daalde hij, sport na sport, op de maatschappelijke ladder.

Tot iederen vriend, van wien hij maar eenigszins hulp te wachten was, wendde hij zich om steun. Enkelen hielpen gaarne, anderen tegen hun zin, doch ter wille van zijne familie. Zij, die hem hielpen, kregen hun geld nooit terug, en degenen die hulp geweigerd hadden, wenschten zichzelven geluk hem zoo juist beoordeeld te hebben. Er was een tijd dat hij nauwelijks meer wist hoe verder te leven en dikwerf waren de middelen die hij aanwendde om zijne schuldeischers van het lijf te houden, weinig in overeenstemming met de begrippen van een eerlijk man.

In die omstandigheden